

Column Marja Moors

De fiets en de piano

'Nee, ik droom nooit', meldt een wetenschapper uit het reisgezelschap. We bezochten in 2009 met een kleine groep Nederlanders en een toegewijde theoloog de belangrijkste tempels in Egypte. Wat een verschil met een eerdere Egyptereis waarbij een verveelde gids plichtmatige lijstjes namen en weetjes oplepelde. Dit keer werd de god of godin wiens tempel we de volgende dag zouden bezoeken de avond tevoren tijdens een voorbereidende bijeenkomst tot leven geroepen door geïnspireerde verhalen van de godgeleerde. Op een vergelijkbare manier zorgden de tempelpriesters 2500 jaar terug met hun dagelijkse rituelen voor het tot leven wekken van de god/godin. Het beeld van Isis, de moedergodin, transformeerde daardoor naar de aanwezigheid van Isis.

In de sanatoria van deze Egyptische tempels werden gelovigen genezen van zowel fysieke als psychische klachten. Bij het bewerkingen van een genezing werd, net als later in de Griekse tempels gewijd aan Asklepios, vooral gebruik gemaakt van speciaal daartoe opgewekte dromen. 'Nee, ik herinner me 's ochtends geen enkele droom' reageert de reisgenoot op mijn boodschap dat het een vastgesteld feit is, dat iedereen droomt. 'Let maar op' zeg ik, 'vaak herinneren mensen zich na een gesprek als dit, zich de volgende ochtend een droom'.

'En..?' vraag ik de volgende ochtend. Met lichte verbijstering antwoordt de zeer op vaste patronen gestelde onderzoeker dat hij zich inderdaad een droom herinnert. *'Er zijn voetstappen zichtbaar op een vloer in een soort lichte ruime hal. De voetstappen leiden naar een grote zwarte vleugel in het midden van de ruimte. Tegen de vleugel staat een fiets geleund'*. 'Ja maar wat moet je nu met dit soort plaatjes' vraagt hij zich af, een schuilplaats zoekend in de oude orde.

'Heb je iets met muziek' vraag ik. 'Ja, sinds enige tijd zing ik in een gospelkoor', zegt hij, voorzichtig met een teen de temperatuur van het droomwater voelend. 'En die fiets?' leg ik hem, de tweede ronde inzettend, voor. 'Fietsen, fietsen?' Nou, enige tijd geleden is hij per fiets op pelgrimstocht naar Santiago de Compostella geweest. 'Zou het zo kunnen zijn dat deze eerste droom je toont hoe je nachtbewustzijn je het spoor kan laten zien naar dat wat voor jou heilig is?' opper ik. Met een enorme plons ligt hij erin, in de diepte van zijn droomvijver. Watertrappelend kijkt hij met

verwondering naar zijn beelden uit de nacht. Natuurlijk is deze minidroom-bewerking niet helemaal volgens de boekjes, maar voor het verleiden van een stugge wetenschapper naar de droomwereld is de methode zeer effectief.

Later op de dag sta ik in Philae oog in oog met Isis in de aan haar gewijde tempel. Hoewel de cultus van deze gevleugelde echtgenote van Osiris het langst heeft overleefd, tot in de zesde eeuw na Christus, ging ook haar heiligdom - net als dat van de Griekse Asklepios- uiteindelijk ten gronde aan de verwoestingen van het oprukkende Christendom. In de huidige overgangstijd van Vissen en 'oud moeten' naar Waterman en 'nieuw kiezen' missen we het houvast van stevige tempelmuren en vanzelfsprekende rituelen. Maar wie richting zoekt kan nog steeds in zijn of haar droom ter tempel gaan.

De tempel van Isis op het eiland Philae